

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Vejnara a soudkyň JUDr. Dany Slavíkové a Mgr. Adély Kaftanové ve věci žalobkyně : **SAFINA SLOVAKIA spol. s.r.o.**, IČ : 31677444, se sídlem Turčianská 52, Bratislava, Slovenská republika, zast. Mgr. Markem Plajnerem, advokátem se sídlem Na Příkopě 957/203, Praha 1, proti žalované : **Kooperativa pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group**, IČ : 47116617, se sídlem Pobřežní 665/21, Praha 8, zast. JUDr. Jiřím Machourkem, advokátem se sídlem Cihlářská 637/16, Brno, o zaplacení 142.707,- EURO s přísl., k odvolání žalobkyně proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 9. února 2017 č.j. 22 C 75/2016-65,

t a k t o :

I. Rozsudek soudu I. stupně **se potvrzuje.**

II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 61.688,- Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta JUDr. Jiřího Machourka.

O d ů v o d n ě n í

Rozsudkem z 9.2.2017 soud I. stupně zamítl žalobu, již se žalobkyně domáhala po žalované zaplacení částky 142.707,- EURO s 8,05% úrokem z prodlení od 16.1.2016 do zaplacení z titulu plnění z pojistné smlouvy uzavřené mezi žalobkyní a žalovanou pro

pojištění přepravy zásilek stříbrného granulátu. Současně žalobkyni uložil povinnost zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 120.383,- Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám jejího právního zástupce. Soud I. stupně došel z provedených důkazů ke zjištění, že žalobkyně na základě emailových objednávek Andree H. zastupujícího rakouskou společnost MIBA AG odeslala dvě dodávky stříbrného granulátu, jejichž příjemcem měla být společnost MIBA AG, se sídlem Dr. Mitterbauer StraÙe 3, Laakirchen, Rakousko. V prvním případě šlo o dodávku 150 kg stříbrného granulátu v ceně 80.307,- EURO, a to na základě objednávky 21/1/2015 ze dne 23.1.2015, přičemž tato dodávka byla předána k přepravě, kterou zajišťovala polská společnost Solis Sp. z o.o., se sídlem ul. Farysa 61, Warszawa, provedl ji polský subjekt Pawel W., Pawel J. s.c., Polská republika, dne 3.2.2015, a měla být dodána dne 4.2.2015 do místa dodání CLS OPTIMA, ul. Tartaczna 29, Radom, Polská republika. V druhém případě se jednalo o dodávku 125 kg stříbrného granulátu v ceně 62.400,- EURO, a to na základě objednávky 3/2/2015 ze dne 5.2.2015, přičemž i tato dodávka byla předána k přepravě, kterou zajišťovala polská společnost Solis Sp. z o.o., a provedl ji polský subjekt Pawel W., Pawel J. s.c., dne 11.2.2015, a měla být dodána dne 11.2.2015 rovněž do místa dodání CLS OPTIMA, ul. Tartaczna 29, Radom, Polská republika. Na obě uvedené dodávky byly žalobkyní vystaveny dodací listy a faktury, a to faktura č. 2015110023 ze dne 3.2.2015, splatná do 17.2.2015 a faktura č. 2015110030 ze dne 11.2.2015, splatná do 25.2.2015. Žalobkyně odeslala druhou zásilku stříbra poté, co ji dne 5.2.2015 telefonicky kontaktoval A. H., který tvrdil, že byl s první dodávkou spokojen, a žádal dalších 125 kg stříbra, přestože faktura za první dodávku nebyla dosud uhrazena. Poté, co ani jedna z uvedených faktur nebyla uhrazena, dozvěděla se žalobkyně, že si společnost MIBA AG žádné dodávky stříbrného granulátu neobjednala, a tudíž ani nepožadovala jejich přepravu, a že A. H. není jejím zaměstnancem. Podle mezinárodních nákladních listů k oběma uvedeným zásilkám byly obě dvě převzaty společnostmi Solis Sp. z o.o., konkrétně panem Janem S., ve skutečnosti však byly předány přepravcem neznámým osobám, a to nikoliv v místě dodání, jak bylo objednáno a které bylo uvedeno v mezinárodních nákladních listech, tedy ve skladu společnosti Solis Sp. z o.o. nacházejícím se v logistickém areálu CLS OPTIMA v Radomi v Polské republice, nýbrž před tímto areálem.

Z pojistné smlouvy č. 7720829767 pro pojištění zásilek během přepravy podle objemu přepravovaných zásilek vzal soud I. stupně za prokazané, že tuto uzavřely žalovaná jako pojistitel a společnost SAFINA, a.s., coby pojistník dne 6.5.2014, přičemž tato pojistná smlouva spolu s pojistnými podmínkami pojistitele a přílohami, na které se tato smlouva odvolává tvoří nedílný celek. Pojištěným v této Smlouvě je pojistník, dále žalovaná a také společnost SAFINA-POL sp. z o.o., IČO 0000104595, Polská republika. K tomuto pojištění se vztahují i všeobecné pojistné podmínky pro pojištění zásilek během přepravy, pojištění se vztahuje na zásilky mj. výrobků a zboží na bázi drahých a obecných kovů a jejich slitin a chemikálií nebo drahých kovů včetně jejich slitin a výrobků z nich, termočlánků vyrobených z drahých kovů, mědi a výrobků z mědi, které některý z pojištěných převzal při poskytování služby na základě smlouvy, objednávky nebo zakázkového listu, které jsou dopravovány vlastními vozidly pojištěného (případně vozidly, které pojištěný oprávněn užívá), veřejným silničním dopravcem, letecky v kombinaci se silniční přepravou, železnicí, po moři v kombinaci se silniční dopravou, zásilkovými službami (FEDEX, DHL, Česká pošta a podobně). Pojištění se vztahuje na škody nastalé na území celého světa a vztahuje se na poškození, zničení nebo pohřešování zásilky nahodilou skutečností, která není z pojištění vyloučena. Pojištění začíná okamžikem, kdy je se zásilkou v místě jejího dosavadního uložení zahájena manipulace za účelem provedení nakládky bezprostředně předcházející její přepravě, a končí v okamžiku, kdy je zásilka dodána příjemci, nejpozději však uplynutím 15 dnů po

příchodu zásilky na místo určení. Předmětem pojištění jsou zásilky, které jsou specifikovány v pojistné smlouvě. Pojištění zásilek se pak vztahuje na poškození, zničení nebo pohřešování pojištěné zásilky 1) nahodilou skutečností, která není z pojištění vyloučena, nebo 2) vyjmenovanými pojistnými nebezpečími, kterými jsou a) nehoda dopravního prostředku, b) náraz nebo zřízení letadla, jeho části nebo jeho nákladu, pád stromů, stožárů nebo jiných předmětů, c) nakládka a vykládka zásilky, d) požár a jeho průvodní jevy, výbuch, úder blesku, aerodynamický třesk při přeletu nadzvukového letadla, e) záplava, povodeň, vichřice, krupobití, sesuv půdy, zřícení skal nebo zemin, plovoucí led, sesouvání nebo zřícení lavin, tíha sněhu nebo námrazy, zřícení skladovacích budov, f) voda vytékající z vodovodních zařízení, g) zemětřesení nebo sopečná činnost.

Protože podle žalobce došlo v důsledku nahodilé události během jejich přepravy k pohřešování obou zásilek stříbra, žalobkyně u žalované uplatnila vzniklou škodu, žalovaná však odmítla vyplatit pojistné plnění z důvodu, že se nejedná o událost, která by byla pojistným rizikem pojištěným na základě pojistné smlouvy.

Soud I. stupně dovodil, že nejen z názvu pojištění, tedy pojištění zásilek během přepravy, nýbrž i z pojistné smlouvy samotné, podle níž se pojištění vztahuje na poškození, zničení nebo pohřešování zásilky nahodilou skutečností, která není z pojištění vyloučena, je účelem smlouvy pojistit určité zásilky specifikované ve smlouvě pro případ jejich poškození, zničení nebo pohřešování v průběhu přepravy. Lze proto přisvědčit žalované, že pojištěním na základě smlouvy má být kryto pojistné nebezpečí, tedy příčina vzniku škody (pojistné události), ke které může dojít v době od převzetí zboží přepravcem do doby jeho doručení adresátovi. Žalobkyně vznik škody dovozuje ze skutečnosti, že v důsledku nahodilé skutečnosti došlo k pohřešování obou zásilek stříbra, neboť obě zásilky nebyly dodány jejich objednateli, společnosti MIBA AG, resp. společnosti SOLIS Sp. z o.o. zajišťující přepravu zásilek, na adresu uvedenou v mezinárodním nákladním listu. Ze zjištěného skutkového stavu však vyplynulo, že stříbrný granulát si od žalobkyně objednala osoba vystupující pod jménem Andres H., jež se vydávala za zástupce rakouské společnosti MIBA AG, a že toto zboží bylo této osobě skutečně dodáno. To je patrné nejen z tvrzení údajného Andrease H., předcházejícího druhé objednávce stříbrného granulátu, že byl s dodávkou podle první objednávky spokojen, ale i ze skutečnosti, že si uvedené zásilky převzala osoba, která měla být zástupcem společnosti Solis Sp. z o.o. zajišťující jejich přepravu. I ze skutečnosti, že příjemce uvedené zásilky, tedy společnost MIBA AG, resp. SOLIS Sp. z o.o., ale ani nikdo jiný nedoručení zásilek u žalobkyně nereklamoval, je proto zřejmé, že zásilky v obou případech převzala osoba, která tyto zásilky očekávala, ať už touto osobou byl kdokoliv a bez ohledu na to, kde k jejich předání došlo, tedy zda to bylo před areálem CLS OPTIMA či uvnitř tohoto areálu. Vzhledem k tomu pak soud I. stupně dospěl shodně jako žalovaná k závěru, že příčina škody spočívající v pohřešování obou inkriminovaných zásilek nastala nikoli v nahodilé události v průběhu jejich přepravy, nýbrž v podvodném vylákání zboží od žalobkyně údajným Andreasem H. a následným nezaplacením tohoto zboží, tedy ve skutečnostech, které nastaly mimo dobu přepravy zboží, a tedy jeho pojištění podle pojistné smlouvy. Žalobkyni tak proti žalované právo na pojistné plnění nevzniklo.

Výrok o nákladech řízení odůvodnil soud I. stupně odkazem na ust. § 142 odst. 1 o.s.ř.

Proti rozsudku podala žalobkyně odvolání, ve kterém soudu I. stupně vytýkala nesprávnost právních závěrů, jež na základě zjištěného skutkového stavu věci učinil. Závěr

prvoinstančního soudu, že příčinou škody nebylo pohřešování zásilek v důsledku nahodilé události v průběhu jejich přepravy, ale v důsledku podvodného vylákání zboží od žalobkyně a následného nezaplacení tohoto zboží, což jsou skutečnosti, které nastaly mimo dobu přepravy zboží a tedy jeho pojištění, neboť nedoručení zásilek vůči žalobkyni nikdo (příjemce) nenamítal, a naopak je někdo (ať už to byl kdokoliv) převzal, vychází podle žalobkyně z nesprávného předpokladu, že obě zásilky byly příjemci, tj. společnosti Solis Sp. z o.o., dodány. Společnost Solis Sp. z o.o. však od žalobkyně nikdy žádné zásilky neobdržela, přičemž není rozhodné, zda takové zásilky vůbec očekávala či nikoli. Na této skutečnosti nemůže nic změnit ani skutečnost, že oba mezinárodní nákladní listy vystavené k těmto zásilkám byly potvrzeny údajným příjemcem, tj. osobou, která se za zástupce společnosti Solis Sp. z o.o. vydávala. Skutečnost, že společnost Solis Sp. z o.o. nenamítala nedoručení zásilek, nemění nic na tom, že žalobkyni odeslané zásilky nebyly nikdy dodány jejich příjemci, když je zřejmé, že společnost Solis Sp. z o.o. jakoukoli zásilku od žalobce ani neočekávala, tudíž logicky ani nemohla namítat jejich nedoručení. Škoda žalobci vznikla porušením či přinejmenším hrubým zanedbáním povinností dopravce, protože dopravce nedodržel pokyny odesílatele (žalobkyně) ve smyslu vyplněných mezinárodních nákladních listů a vyložil zásilky na jiném, než v mezinárodním nákladním listu uvedeném místě, a odevzdal je osobám, aniž ověřil jejich totožnost a jejich oprávnění zastupovat společnost Solis Sp. z o.o. Pokud by dopravce dodržel pokyny odesílatele ve smyslu vyplněných nákladních listů, nemohlo by ke ztrátě zásilek dojít. Závěr soudu I. stupně, že není podstatné, kde k předání zásilek došlo, tedy zda to bylo před areálem CLS OPTIMA či uvnitř tohoto areálu, je proto nesprávný a nerespektuje platnou právní úpravu. Podle Úmluvy o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě (CMR) je povinností dopravce přeprava zásilky do místa určení a vydání oprávněné osobě uvedené v (mezinárodním) nákladním listu. Přeprava zásilky je ukončena až jejím řádným dodáním, čímž se myslí předání oprávněné osobě na sjednaném místě. Za sjednané místo je potom třeba považovat pouze místo, které se přesně shoduje s popisem nebo adresou uvedenou v (mezinárodním) nákladním listu. Za situace, kdy dopravce předal obě zásilky neznámým osobám, a to nikoli v místě dodání, jak bylo sjednáno a které bylo uvedeno v mezinárodních nákladních listech, tedy ve skladu společnosti Solis Sp. z o.o. nacházejícím se v logistickém areálu CLS OPTIMA, ul. Tartaczna 29, Radom, Polská republika, nýbrž mimo uvedený logistický areál, nemohlo dojít k řádnému předání zásilek a tedy k dokončení přepravy. Ke ztrátě zásilek tak došlo během přepravy pochybením dopravce. Žalobkyně je proto toho názoru, že právě takové situace kryje pojištění zásilek během přepravy uzavřené podle pojistné smlouvy č. 7720829767 pro pojištění zásilek během přepravy podle objemu přepravených zásilek uzavřené dne 6.5.2014 mezi žalovanou jako pojistitelem a společností SAFINA, a.s. jako pojistníkem. Žádná ze zásilek nebyla dodána příjemci, ani nebyla řádně dodána na místo určení. Je tak dle žalobkyně zřejmé, že ke škodě došlo během přepravy zásilek, a proto se na uvedené události vztahuje pojištění z přepravy na základě pojistné smlouvy a žalobkyni vzniklo právo na pojistné plnění. Závěrem ještě žalobkyně namítla, že vzhledem k tomu, že ztráta zásilek byla primárně chybou dopravce, dodržel-li by dopravce všechny své povinnosti určené mu přepravními smlouvami, došlo by k odhalení podvodného jednání osoby vystupující pod jménem Andreas H., která si jménem společnosti MIBA AG zboží přepravované zásilkami do skladu společnosti Solis Sp. z o.o. objednala. Z uvedených důvodů proto žalobkyně navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení.

Žalovaná ve svém vyjádření zdůraznila, že Úmluva CMR se na předmětnou pojistnou smlouvu nevztahuje, neboť jak patrné z článku 1 bod 1 Úmluvy, tato se vztahuje na smlouvu o přepravě zásilek za úplaty silničním vozidlem, a to za splnění dalších podmínek v tomto

článku uvedených. Žalovaná žádnou smlouvu o přepravě zásilek se žalobkyní neuzavřela. Předmětná Úmluva by se tak mohla vztahovat pouze na vztah žalobkyně k dopravci v případě pojištění jeho odpovědnosti. V posuzovaném případě se pojistný vztah řídí ujednáními stanovenými v pojistné smlouvě, ve všeobecných pojistných podmínkách, jakož i příslušnými ustanoveními občanského zákoníku. Soud I. stupně v napadeném rozhodnutí učinil správný závěr o tom, že příčinou vzniklé škody nebylo pohřešování zásilek v důsledku nahodilé události v průběhu jejich přepravy, nýbrž v důsledku podvodného vylákání zboží od žalobkyně a jeho následným nezaplacením, tedy skutečnostmi, které nastaly mimo přepravu zboží. Z toho důvodu žalovaná navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek jako věcně správný potvrdil.

Odvolací soud přezkoumal podle § 212 a § 212a o.s.ř. rozsudek soudu I. stupně a došel k závěru, že odvolání není důvodné.

Odvolací soud se plně ztotožňuje s právním posouzením projednávané věci soudem I. stupně, závěry jím přijaté považuje za zcela správné, a proto na přesvědčivé odůvodnění napadeného rozhodnutí ve všech podstatných bodech odkazuje. Odvolací argumentace žalobkyně je podle názoru odvolacího soudu zavádějící a účelová a není schopna na správnosti soudem I. stupně přijatých závěrů nic změnit. Jak již prvoinstanční soud poznamenal, předmětem sporu je otázka, zda při přepravě obou inkriminovaných zásilek stříbrného granulátu došlo k pojistné události, jež by byla kryta pojištěním sjednaným ve smlouvě ze dne 6.5.2014, a to ve smyslu článku II. bodu 2.2., podle něhož se pojištění vztahuje na poškození, zničení nebo pohřešování zásilky nahodilou skutečností, která není z pojištění vyloučena. Úvahy žalobkyně, že je třeba na předmětnou událost aplikovat Úmluvu o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční dopravě (CMR), nepovažuje odvolací soud za relevantní, vztah mezi žalobkyní a žalovanou je upraven pojistnou smlouvou č. 7720829767 ze dne 6.5.2014 a pojistné plnění může být požadováno jen z důvodů touto smlouvou stanovených. V daném případě je zcela nepochybné, že ke „ztrátě“ či „pohřešování“ obou zásilek nedošlo způsobem ve shora citovaném článku II. bod 2.2. pojistné smlouvy uvedeným, tj. v důsledku nahodilé skutečnosti, nýbrž v důsledku předem připraveného a uskutečněného podvodného jednání, jímž si neznámé osoby od žalobkyně objednaly zaslání dvou zásilek stříbrného granulátu na určené místo, kde je také převzaly, avšak za zboží nezaplatily. Toto jednání nelze v žádném případě považovat za tzv. nahodilou skutečnost, jíž je výplata pojistného v pojistné smlouvě podmiňována, a přenášet tak odpovědnost za fakt, že se žalobkyně vlastní neopatrností stala obětí podvodu, na pojišťovnu, když ke skutečnostem představujícím vznik škody pro žalobkyni došlo mimo dobu sjednané přepravy zboží. Odvolací soud proto rozsudek soudu I. stupně včetně výroku o nákladech řízení jako věcně správný podle § 219 o.s.ř. potvrdil.

Vzhledem k tomu, že žalovaná byla v odvolacím řízení úspěšná, náleží jí ve smyslu § 142 odst. 1 a § 224 odst. 1 o.s.ř. plná náhrada i této fáze řízení. Tyto náklady sestávají z odměny za 2 úkony právní služby advokáta (sepis vyjádření k odvolání, účast u ústního jednání 19.10.2017), jež při tarifní hodnotě 142.707 EUR, tj. 3.855.943,14 Kč činí 2x 24.040,- Kč, tj. 48.080,- Kč, ze 2 režijních paušálů á 300,- Kč, tj. 600,- Kč, z náhrady za ztrátu času při účasti u ústního jednání, celkem 10 půlhodin, tj. 1.000,- Kč, jízdného osobním vozem Chevrolet Cruze xxx k jednání dne 19.10.2017 – vzdálenost Brno - Praha = 2x 210 km, tj. 420 km, prům. spotřeba auta xxx 7,8 l/100 km, cena benzínu Natural 95 dle vyhlášky 29,50 Kč/11, náhrada za použití osobního vozidla 3,90 Kč/1 km, jízdné k jednání 19.10.2017 a zpět 2.604,- Kč, s ohledem na skutečnost, že právní zástupkyně se v Praze účastnila dvou jednání, účtována 1/2, tedy 1.302,- Kč, tj. celkově 50.982,- Kč + DPH ve

výši 10.706,- Kč (§ 7, § 11 odst. 1, písm. g/, k/, § 13, § 14 vyhl. č. 177/96 Sb., § 137 odst. 3 o.s.ř.). Celkem tak žalované náleží náhrada nákladů odvolacího řízení ve výši 61.688,- Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání za podmínek uvedených v ust. § 237 o.s.ř. Takové dovolání lze podat do 2 měsíců ode dne doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR u soudu, který ve věci rozhodoval v I. stupni.

V Praze dne 19. října 2017

JUDr. Tomáš **Vejnar** v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Hrdličková